

Συζητήσαμε για το 3ον3 τουρνουά basket που διοργάνωσε ο πυρήνας, τη δημόσια τάξη, τα Πατήσια και τις δυνατότητες που ξεπροβάλλουν για αντιφασιστική δράση σε μια πολυεθνική γειτονιά σελ. 9

autonome★antifa

ΤΕΥΧΟΣ #1 | ΓΕΝΑΡΗΣ '20

«ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ»

Καλές οι μπουρδες της επάρατου δεξιάς για μια «άλλη μεταναστευτική πολιτική», αλλά δεν ψηνόμαστε. Γιατί ξέρουμε ότι η παρανομοποίηση των μεταναστών εργατών δουλεύει ίδια κι απaráλλαχτη εδώ και τριάντα χρόνια, χωρίς διαλείμματα και παρενθέσεις **σελ. 4**

Το πρόβλημα με όλους εμάς

Καιρό τώρα έχουμε την εντύπωση πως τα πραγματικά προβλήματα του ελληνικού κράτους στο εσωτερικό του απέχουν κάπως από την περιβόητη «ανομία των Εξαρχείων», όπως αυτή παρουσιάζεται στα μίντια.

Κατά τη γνώμη μας, αυτό που σήμερα παρουσιάζεται ως «επίθεση στις καταλήψεις» στη βάση του δεν αφορά τα κατειλημμένα κτίρια αυτά καθαυτά. Πολύ περισσότερο στοχεύει άμεσα στη δυνατότητα μας να σκεφτόμαστε, να μιλάμε και να οργανωνόμαστε έξω από τη σχέση κεφάλαιο. Είναι επίθεση στις δυνατότητες να είμαστε αυτόνομοι κι αυτόνομες. Κι έχει τη σημασία του, ότι αυτή η επίθεση, δεν ξεκίνησε από τότε που η δεξιά έγινε κυβέρνηση, αλλά από

τότε που η καπιταλιστική κρίση έριξε περισσότερη κρατική βία στα σώματα και στα μυαλά μας.

Πίσω από τις «επιθέσεις» του κράτους στα Εξάρχεια βρίσκονται τα ερωτήματα του τι θα γίνει με την εργατική τάξη που την τελευταία δεκαετία επιβιώνει με 500 ευρώ μισθό, τι θα γίνει με την πολυεθνική νεολαία των σχολείων της χώρας που ενηλικιώνεται συνειδητοποιώντας ότι για αυτήν «δεν υπάρχει τίποτα». Τι θα γίνει τελικά με την πηγαία δυσφορία μεγάλων κομματιών της τάξης απέναντι στην υλική και διανοητική τους υποτίμηση. Δεν είναι τυχαίο. Καθώς η καπιταλιστική κρίση εξελίσσεται, οι τρόποι με τους οποίους η εργατική τάξη συλλογικοποιείται κι αμύνεται τίθενται στο επίκεντρο της αστυνομικής πίεσης.

Όχι, στο επίκεντρο του ελληνικού κράτους δε βρίσκονται μόνο τα Εξάρχεια και η ιστορία τους ως σημείο αμφισβήτησης της εξουσίας. Ήδη τα όσα δοκιμάστηκαν εκεί δοκιμάζονται σε δρόμους και πλατείες, μέσα στο μητροπολιτικό πεδίο, που αναπαράγεται η πολυεθνική εργατική τάξη. Μακριά από φώτα και κάμερες, με πολύ περισσότερο έλεγχο, βία και απαγόρευση.

Η κρατική αυτή επίθεση έχει στόχο να μείνουμε μόνοι και μόνες. Να γίνουμε σιωπηλές και ανόητοι. Για αυτό βγάζουμε έντυπο σαν κι αυτό. Το να μιλάμε για τα ζόρια μας, το να εξηγούμε τους καιρούς μας είναι ένα βήμα κόντρα στην τρέλα και στη μαυρίλα της εποχής. Είναι αυτό που μας αντιστοιχεί.

ΤΙ ΔΙΑΟΛΟ ΓΙΝΕΤΑΙ;

Δεν είναι ούτε το airbnb, ούτε το τέλος της κρίσης. Η αύξηση των ενοικίων είναι το κράτος και τα αφεντικά που μας δείχνουν τα δόντια τους **σελ. 2**

«Δεν αντέχουμε άλλους μετανάστες», φωνάζουν οι τοπικές κοινωνίες και οι άρχοντες τους. Ε, κάπως πρέπει να παίξουν τα ντόπια αφεντικά της ελληνικής επαρχίας τα διαπραγματευτικά τους χαρτιά, για να ακούσει το κράτος τους. Όχι ότι θέλει και πολύ... **σελ. 2**

Από τα αμερικανικά '80s μέχρι και την Αθήνα των ημερών μας, τα κράτη γνωρίζουν καλά πως οι πολιτικές της μηδενικής ανοχής δεν εφαρμόζονται έτσι απλά, αλλά πρέπει να περάσουν από πάνω μας **σελ. 10**

Κοιτάζοντας τη διάλυση της Μέσης Ανατολής ως ιστορία με παρελθόν, το ελληνικό κράτος ως επιθετικό μηχανισμό με σχέδιο και τις εθνικές αφηγήσεις ως παραμύθια, οι εξελίξεις σχετικά με την Λιβύη βγάζουν λίγο περισσότερο νόημα **σελ. 10**

ΤΙ ΔΙΑΒΟΛΟ
ΓΙΝΕΤΑΙ;

Τα νοίκια τους και οι μισθοί μας

Είναι πια κοινή γνώση. Το 'πε η τηλεόραση, το γράφανε και οι εφημερίδες. Κάποιοι το βιώνουμε και στο πετσί μας. Τα ενοίκια, λέει, από την Αθήνα μέχρι τον Πειραιά αυξήθηκαν για τα καλά εδώ και ένα με ενάμιση χρόνο και δικαίως θα αναρωπιέται κανείς το γιατί. Γι' αυτό και τρέξαν όλων των ειδών οι αναλυτές και βάλανε το λιθαράκι τους για να χτίσουν την απαιτούμενη σύγχυση, συσκότιση και ενίοτε αγνή βλακεία γύρω από το θέμα: ακριβώς δηλαδή όπως με όλα τα θέματα που έχουν σημασία.

Πρώτα μας είπαν πως η κρίση τελείωσε! Ότι οι μισθοί αυξάνονται και ότι η ανεργία μειώνεται! Μας έδειξαν διαγράμματα και προσκόμισαν επίσημα οικονομικά στοιχεία. Η όλη αύξηση των ενοικίων δεν είναι λέει τίποτα το αξιοπερίεργο ή θέμα για να το συζητάμε, είναι απλώς φυσικό επακόλουθο του τέλους της οικονομικής κρίσης. Ύστερα πήγαμε την άλλη μέρα στη δουλειά, θυμηθήκαμε πόσος είναι ο μισθός

μας και ότι το αφεντικό μας δείνει τα μισά μαύρα συν κάτι χριστοπαναγίες και ετοιμάσαμε μια μεγαλοπρεπέστατη ροχάλα για την επόμενη φορά που θα μας πει κάποιος κατά πρόσωπο ότι «βγήκαμε από την κρίση».

Μετά πολλοί είπαν ότι φταίει το airbnb. Εντάξει, θα πει ένας καλοπροαίρετος, δε φταίει κι αυτό με ένα τρόπο; Σίγουρα με μια πρώτη ματιά μοιάζει έτσι. Η εστίαση όμως στο airbnb ως η βασική αιτία της αύξησης των ενοικίων έχει τα ζητήματά της. Πρώτα και κύρια, παραγνωρίζει το γεγονός ότι η αύξηση των ενοικίων είναι μια άκρως επιθετική επιλογή των ιδίων των ιδιοκτητών ενάντια στην εργατική τάξη και μάλιστα σε καιρούς κρίσης. Αποκρύπτει επίσης πως το γεγονός ότι μπόρεσαν οι ιδιοκτήτες να μισθώνουν βραχυχρόνια τα ακίνητά τους με ευνοϊκούς όρους για τους ίδιους και σε πολλές περιπτώσεις «μαύρα», βγάζοντας αρκετά φράγκα σε σύντομο χρονικό διάστημα, δεν έγινε κατά λάθος ή

Στα πόσα ευρώ το κεφάλι γίνεται ένας δήμος «αντιρατσιστικός»;

— έσπασε μεταναστευτική «κρίση»! Τα νησιά έπηξαν και — δεν πάει άλλο! Το ελληνικό κράτος κοιτάζει ανήμπορο και η αγία ελληνική επαρχία γι' ακόμη μια φορά βγαίνει από τα ρούχα της και «εξεγείρεται».

Καθόλου φρέσκο το παραπάνω. Πόσες φορές έχει γραφτεί και παίξει στα ελληνικά media. Το ελληνικό κράτος κουβαλά εμπειρία 30 χρόνων όσον αφορά τη διαχείριση αυτών των «κρίσεων». Οι κυβερνήσεις αλλάζουν, αλλά οι κρατικές πολιτικές, παραμένουν αναλλοίωτες, και πάντα ρατσιστικές. Κι ως εμφανίζονται ενίοτε «μισαλλόδοξοι ρατσιστές» από τη μία και «φιλόανθρωποι αντιρατσιστές» από την άλλη.

Κοιτάζοντας λίγο πιο προσεκτικά τον δημόσιο λόγο, μπορούμε να καταλάβουμε, ότι αυτές είναι οι όψεις του ίδιου νομίσματος. Έτσι εμφανίζεται προς τα έξω η διαπραγμάτευση των τοπικών κοινωνιών με το κράτος τους, για τη χρηματοδότησή τους. Κάτι που συμβαίνει στις πλάτες των μεταναστών εργατών.

Πρόσφατο επεισόδιο μιας τέτοιας διαπραγμάτευσης, συμβαίνει στο δήμο Βόλβης. Στο Βαγιοχώρι Βόλβης, ο δήμαρχος κ. Λιαμάς και οι συγχωριανοί του, περιμένουν με ανοιχτές, και πάντα «αντιρατσιστικές», αγκάλες τους μετανάστες. Κάποτε τουριστική περιοχή, πλέον ένα ξεπεσμένο χωριό με 50 ηλικιωμένους κατοίκους. Γι' αυτό και τα «ζήτω». Το τοπικό στρατόπεδο συγκέντρωσης ξανα-

φτιάχτηκε και είναι έτοιμο να «φιλοξενήσει» 660 μετανάστες «λαχταρώντας» και για άλλους¹ γιατί «έτσι θα πέσουν χρήματα και θα κινηθεί η τοπική κοινωνία», φυσικά με τις ευλογίες όλων αυτών που θα βγάλουν φράγκα από αυτό —από ξενοδόχους, εστιάτορες, κτηματίες και λοιπούς ιδιοκτήτες, αλλά και φρεσκοδιορισμένους μπάτσους, σεκιουριτάδες και γιατρούς. Σε ένα διπλανό χωριό όμως μας τα λένε αλλιώς. Στα Βρασανά Βόλβης, οι «μεταναστοφάγοι» κάτοικοι του, υποδέχθηκαν πούλμαν μεταναστών με πέτρες και με την απειλή «πως θα χυθεί αίμα».² Τρελό να συμ-

1 «Βαγιοχώρι: Το χωριό των 50 κατοίκων υποδέχτηκε 660 πρόσφυγες και μετανάστες», ert.gr, 08/10/2019

2 «Κάτοικοι και ξενοδόχοι έδωξαν από τα Βρασανά Θεσσαλονίκης 400 μετανάστες», Καθημερινή, 23/10/2019

ανεξέλεγκτα, αντιθέτως αποτέλεσε κρατική επιλογή για τη διατήρηση της μικροϊδιοκτησίας. Τα ενοίκια τελικά αυξήθηκαν συνειδητά και με τις ευλογίες του κράτους, από τους ιδιοκτήτες ως τάξη, εις βάρος των συνθηκών διαβίωσης όσων δεν έχουν δικό τους σπίτι.

Η κοινωνία αυτή είναι μια κοινωνία εμπόλεμη και σκληρά πολυμένη. Η πόλωση αυτή δεν αφορά την εναντίωση σε μια διαδικτυακή πλατφόρμα μισθώσεων ακινήτων αλλά την εργατική τάξη απέναντι στους ιδιοκτήτες, τα αφεντικά και το κράτος. Οι τελευταίοι το ξέρουν και πράττουν συνειδητά. Εμείς θα πρέπει να το ανακαλύψουμε από την αρχή. Η αύξηση των ενοικίων είναι έμμεση μείωση του μισθού μας και ως τέτοια πρέπει να γίνεται κατανοητή όλα τα υπόλοιπα απλώς θολώνουν το τοπίο.

βαίνουν όλα αυτά σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων και στον ίδιο δήμο, έτσι; Δε θα το λέγαμε. Τα Βρασνά έχουν ήδη την εμπειρία «φιλοξενίας» μεταναστών ένα χρόνο πριν, με την κυβέρνηση των σύριζα-ανέλ. Έτσι, στους ντόπιους ξενοδόχους που έχουν μάθει να βγάζουν 40 ευρώ το κεφάλι, δεν τους έκατσε και πολύ καλά που η τιμή έπεσε στα 12.³ Καιρός για νέα διαπραγμάτευση λοιπόν. Γι' αυτό και ο κ. Λιαμάς στο Βαγιοχώρι τους καλωσορίζει, ενώ λίγα χιλιόμετρα πιο δίπλα στα Βρασνά, σέρνει το χορό εναντίον τους.

Οι τοπικές κοινωνίες εδώ και χρόνια κάνουν χρυσές δουλειές στις πλάτες των μεταναστών εργατών, που δεν έχουν και επιλογή σε όλο αυτό που αφορά τους ίδιους. Έτσι, το ελληνικό κράτος, φτιάχνει φτηνό εργατικό δυναμικό για τα ντόπια αφεντικά, αλλά και για την υπόλοιπη Ευρώπη.

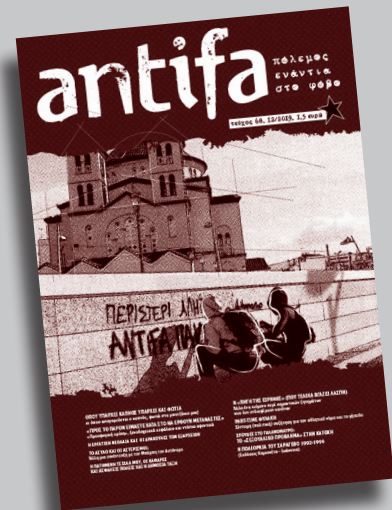
Αυτή η διαδικασία, δεν κουβαλά ούτε σβάστικα, ούτε κομματικές αποχρώσεις. Είναι κρατικές πολιτικές που έχουν συνέχεια στο χρόνο και έχουν και τη στήριξη της ελληνικής κοινωνίας. Αυτός είναι ο ελληνικός φασισμός.

3 «Νέα δεδομένα στη μετεγκατάσταση από τα νησιά», Καθημερινή, 24/10/2019

10.2019

Για το ζήτημα των ενοικίων κολλήσαμε το φθινόπωρο που μας πέρασε αυτήν την αψίδα. Όπου βλέπαμε ενοικιαστήριο ρίχναμε δυο-τρεις, μπας κι εκνευρίσουμε έστω και λίγο τους τσαμπουκαλεμένους ιδιοκτήτες βρωμίζοντας τους την είσοδο.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΤΕΥΧΟΣ #68 | 12/2019

Θα το βρείτε σε βιβλιοπωλεία και περίπτερα των Εξαρχείων και σε αυτοδιαχειριζόμενους κοινωνικούς χώρους.

Όπως θα έχετε καταλάβει, είμαστε από την πάστα των ανθρώπων που δίνει μεγάλη σημασία στο λόγο. Και μάλιστα, στον έντυπο λόγο. Κι επειδή ο καπιταλιστικός κόσμος στον οποίο ζούμε δε μας κάνει τη χάρη να είναι απλός, ένα 12σέλιδο έντυπο δε φτάνει ώστε να μιλήσουμε για την πάρτη του.

Εκτός, λοιπόν, από όλα τ' άλλα που κάνουμε, εκδίδουμε και το περιοδικό **Antifa: Πόλεμος Ενάπη στο Φόβο** από το 2006. Εκεί θα βρείτε εκτενέστερες γνώμες για την ιστορία και τη θεωρία του φασισμού, την καπιταλιστική κρίση, τα φύλα, τον παγκόσμιο πόλεμο, την τεχνολογία και την ιστορία.

Περισσότερα στο antifascripta.net

**ΤΙ ΔΙΑΟΛΟ
ΓΙΝΕΤΑΙ;
(ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΛΟΓΙΑ)**

**Θα το λέμε συνέχεια:
Το κράτος έχει συνέχεια!**

Πιθανότητα δεν θα έχει διαφύγει και της δικής σας προσοχής ο ντόρος που γίνεται τον τελευταίο καιρό γύρω απ' το μεταναστευτικό. Και πώς να διαφύγει άλλωστε; Η κυβέρνηση της επάρατου δεξιάς που ανέλαβε πρόσφατα το πηδάλιο, έχει φροντίσει να μας μιλά για το ζήτημα με χίλιους τρόπους. Μεταξύ αυτών που μας λέει, βέβαια, έχουμε παρατηρήσει και διάφορα περίεργα. Για παράδειγμα: πριν κάτι μήνες, τα μεγάλα κεφάλια της νέας κυβέρνησης συνεδρίαζαν επί ώρες για να βγουν τελικά και να μας πουν ότι «η πολιτική της κυβέρνησης είναι άλλη και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί συνέχεια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ»¹.

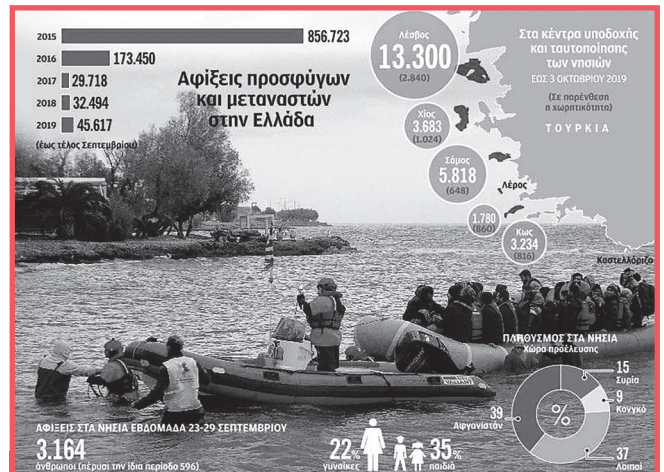
Πείτε μας καχύποπτους, αλλά δεν το πολυπιστεύουμε το μήνυμα της διάσκεψης των Υπουργών. Και η αλήθεια είναι ότι έχουμε έναν σωρό λόγους να δυσιπιστούμε. Για την ακρίβεια, τα παίρνουμε στο κρανίο με τέτοιου είδους παπάτζες γιατί ξέρουμε καλά ότι η μεταναστευτική πολιτική που ακολουθεί το ελληνικό κράτος απ' την στιγμή που ο πρώτος Αλβανός πάτησε το πόδι του στην χώρα πίσω στα '90s μέχρι και σήμερα είναι μία, είναι ενιαία και μοναχα δευτερεύουσες πτυχές της έχουν επηρεαστεί από την εναλλαγή των κυβερνήσεων.

Τριάντα χρόνια τώρα παρανομοποίηση

Λέμε συχνά για το ελληνικό κράτος και την μέθοδο που χρησιμοποιεί προκειμένου να διαχειρίζεται τους μετανάστες εργάτες που φτάνουν στην επικράτεια του. Αλλά δεν κουραζόμαστε από την επανάληψη. Διότι καταλαβαίνουμε ότι αν θέλει κανείς ν' αρχίσει να βγάζει νόημα από το κράτος αυτό και την συμπεριφορά του, η συνεχής μεταναστευτική του πολιτική που εκτείνεται πίσω τρεις δεκαετίες είναι μια πολύ καλή αφετηρία. Οπότε πριν φτάσουμε στο σήμερα, θέλαμε να θυμίσουμε μερικά βασικά.

Το ελληνικό κράτος δεν υπήρξε ποτέ ούτε «φρούριο», ούτε «ξέφραγο αμπέλι». Έχει διαρκώς ανάγκη από εργατικά χέρια κι αναγνωρίζει στους μετανάστες την ευκαιρία να τα εξασφαλίσει. Αλλά δεν θέλει απλώς εργατικά χέρια. Θέλει να είναι ταυτόχρονα φθηνά και πειθαρχημένα. Η μέθοδος που εφαρμόζεται προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός είναι η παρανομοποίηση της εργασίας.

¹ Αριστοτελία Πελώνη, «Προσφυγικό: Προβληματισμός στο Υπουργικό Συμβούλιο», Καθημερινή, 1/10/2019.

Η εσκεμμένη συσκότιση και το οργανωμένο χάος ποτέ δεν είναι πλήρη αν δεν συνοδεύονται από μπόλικα ακατανόhta διαγράμματα. Αν τα προσέξει κανείς καλύτερα βέβαια, ίσως κατορθώσει να ανιληφθεί ένα σωρό σημεία συνέχειας από την αριστερή στην δεξιά διαχείριση.

Κάθε άνθρωπος που περνάει τα σύνορα γίνεται παράνομος με το ζόρι, όχι για κάτι που έκανε, αλλά για αυτό που είναι. Η επιβεβλημένη αυτή παρανομία μετατρέπει την μετανάστευση σε ζήτημα δημόσιας τάξης κι άρα αυτόματα οι μετανάστες παραδίδονται στην ευχέρεια της Ελληνικής Αστυνομίας. Έτσι τους επιβάλλεται η διαρκής μετακίνηση μέσα στην χώρα με την απειλή της απέλασης να κρέμεται μόνιμως πάνω από τα κεφάλια τους. Και φυσικά τους επιβάλλεται η εργασία με τους χειρότερους όρους όπου το 'χει ανάγκη η ελληνική παραγωγή. Εντωμεταξύ, ακριβώς επειδή είναι παράνομοι, η πειθαρχηση στους χώρους εργασίας γίνεται με μια ποικιλία μεθόδων που ξεκινάνε απ' τις επιδρομές των μπάτσων και φτάνουν ως τις καραμπίνες των αφεντικών.

Κι έτσι το ελληνικό κράτος φροντίζει να διοχετεύσει στα κατάλληλα σημεία τα φθηνά και πειθαρχημένα εργατικά χέρια που τόσο έχει ανάγκη. Φτιάχνει στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών δίπλα σε εύφορες πεδιάδες, δημιουργεί ολόκληρες γειτονιές-στρατόπεδα συγκέντρωσης στις μεγαλουπόλεις, επιτηρεί και υποτιμά συστηματικά τους μετανάστες ενώ παράλληλα φροντίζει ολοένα και μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνίας να συμμετέχουν ενεργά στην όλη διαδικασία και φυσικά να κερδίζουν από αυτήν.

Όταν λέμε ότι όλα αυτά τα θαυμαστά τα φέρνει εις πέρας το ελληνικό κράτος, το εννοούμε. Η εφαρμογή τούτου του σχεδίου δεν κρίνεται από τα αποτελέσματα των εκλογών. Συμβαίνει απαρέγκλιτα τα τελευταία τριάντα χρόνια. Τρι-

άντα χρόνια όποιος πατάει το πόδι του στην χώρα γίνεται παράνομος με το ζόρι. Μπορεί να προσπάθησαν να μας πείσουν ότι η περίοδος διακυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε μια παρένθεση ανθρωπιάς αλλά απέτυχαν παταγωδώς. Η παρανομοποίηση της εργασίας των μεταναστών συνέχισε ακάθεκτη και με αριστερή κυβέρνηση. Και συνεχίζεται ακάθεκτη μέχρι και σήμερα. Οι πρόσφατες διακηρύξεις για μια «άλλη μεταναστευτική πολιτική» είναι ένα παραμύθι που όχι απλά δεν το χάρτουμε άλλα μας κάνει να βράζουμε απ' τον θυμό μας.

Βρείτε τις διαφορές (αν μπορείτε...)

Τι παρέδωσε λοιπόν η αριστερή κυβέρνηση στους καινούριους διαχειριστές που τόσο θέλουν να τ' απαρνηθούν;

Να θυμίσουμε εν τάχει την κατάσταση απ' το 2015 και μετά: Οι μετανάστες συνέχισαν να έρχονται στην χώρα κι οι φρουροί των συνόρων φρόντιζαν ο αριθμός αυτών που έφταναν κι εκείνων που κατέληγαν στον πάτο της θάλασσας να παραμένει σταθερός. Οι ανθρωπιστικές οργανώσεις άνθισαν στα νησιά και πληρώθηκαν αδρά για την συνδρομή τους στην διαχείριση της «κρίσης» ενώ ταυτόχρονα οι ντόπιοι ρατσιστές οργάνωσαν πογκρόμ και πληρώθηκαν επίσης αδρά για την συνδρομή τους. Καμία φορά οι ίδιοι άνθρωποι επιτελούσαν και τους δυο ρόλους. Το ελληνικό κράτος διαπραγματεύτηκε με τους ευρωπαϊούς φίλους του κουνώντας τους στη μούρη «νησιά που ασφυκτιούν» και ζητώντας να βρουν οι κατάλληλες ροές χρήματος τον δρόμο τους προς τα Νότια Βαλκάνια.

Παράλληλα, το ελληνικό κράτος διοχέτευσε τους μετανάστες σε δομές εγκλεισμού ανά την επικράτεια και φρόντισε οι προορισμοί να συμπίπτουν με τις ανάγκες της ελληνικής επαρχίας για εργατικά χεριά. Κι επιπλέον φρόντισε να επιβραβεύσει κάθε τοπική κοινωνία που ήταν διατεθειμένη να συμβάλλει στην επιτήρηση των μεταναστών, την υποτίμησή τους και την καταναγκαστική τους εκμάθηση για την θέση τους στην ελληνική κοινωνία με δουλίτσες στο κοντινό στρατόπεδο συγκέντρωσης και κρατικές χρηματοδοτήσεις.

Ήταν ένα σχέδιο οργανωμένης εκμετάλλευσης μεταναστών που έγινε ακατανόητο μέσω εσκεμμένης συσκότισης και συντονισμένου χάους. Ήταν το ίδιο σχέδιο οργανωμένης εκμετάλλευσής μεταναστών που γίνεται ακατανόητο μέσω εσκεμμένης συσκότισης και συντονισμένου χάους τα τελευταία τριάντα χρόνια: η παρανομοποίηση.

Αλλά όχι! Ως εδώ! Η δεξιά μας κυβέρνηση ακολουθεί μια «άλλη μεταναστευτική πολιτική που σε καμία περίπτωση

δεν αποτελεί συνέχεια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ»!

Για μια στιγμή, όμως. Τότε γιατί εξακολουθεί να κουνάει στα μούτρα των Ευρωπαίων φίλων της νησιά που ασφυκτιούν προκειμένου να εξασφαλίσει τις απαραίτητες χρηματοδοτήσεις; Γιατί συνεχίζει να εφαρμόζει τον διαχωρισμό μεταξύ «προσφύγων» και «οικονομικών μεταναστών» που αποτέλεσε αιχμή της πολιτικής της αριστεράς; Γιατί φροντίζει να διοχετεύσει τους μετανάστες από τα νησιά στην ενδοχώρα με «διασπορά σε δέκα περιφέρειες», προορισμοί οι οποίοι είναι ίδιοι κι απaráλλαχτοι τουλάχιστον από το 2012 (για παράδειγμα ο κάμπος της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας) και επιλέγονται με βάση την ανάγκη για φτηνή κι υποτιμημένη εργασία; Γιατί δεν χάνει ευκαιρία να μας υπενθυμίσει ότι θα πριμοδοτήσει τους ντόπιους που είναι διατεθειμένοι να συμβάλλουν στην παρανομοποίηση των μεταναστών με «διάχυση οικονομικού οφέλους στις τοπικές κοινωνίες»;

Γιατί όπως έχουμε ήδη τονίσει, το κράτος έχει συνέχεια. Η μεταναστευτική πολιτική θα συνεχίσει να εφαρμόζεται απaráλλαχτη. Οι κραυγές αριστερών και δεξιών για τις «διαφορές» στην διαχείριση των μεταναστών δεν αποσκοπούν παρά στο να μας βάλουν το μυαλό στο μπλέντερ και να εξασφαλίσουν ότι δεν θα καταλαβαίνουμε Χριστό. Ότι ενώ ένα τμήμα της εργατικής τάξης γίνεται παράνομος με το ζόρι, εμείς δεν θα παίρνουμε χαμπάρι. Ενώ αυτοί που οργανώνουν την εκμετάλλευση των μεταναστών στρέφουν το βλέμμα τους και προς το μέρος μας, εμείς θα σφυράμε αδιάφορα.

Αλλά δεν ψηνόμαστε! Κι ο τρόπος να οργανώσουμε την εναντίωσή μας, είναι πρώτα-πρώτα να καταλάβουμε. Γι' αυτό και δεν σταματάμε να προσπαθούμε να βγάλουμε άκρη με την μεταναστευτική πολιτική, που για μια ακόμα φορά, συνεχίζεται ακάθεκτη.

Η καθαριότητα είναι η μιση ρουφιανιά

Τι σημαίνει καθαρισμός μιας πλατείας όπως αυτοί που γίνονται στο κέντρο με συχνότητα εβδομάδας; Αν είσαι μεσαία τάξη, σημαίνει ότι θα βγάζεις βόλτα το τεριέ σου με πλατύτερο χαμόγελο. Αν πάλι είσαι απ' αυτούς που ξημεροβραδιάζονται στα παγκάκια της, σημαίνει επίθεση στο μοναδικό μέρος που θεωρείς δικό σου, εκεί που οι τοίχοι μιλάνε τη γλώσσα σου, εκεί που γεννιούνται όλες σου οι ιστορίες. Επίθεση μάλλον καταδικασμένη στην αποτυχία, γιατί το ίδιο βράδυ θα 'σαι πάλι εκεί.

Αυτό θα πει καινοτόμα επιχειρηματικότητα

Στα χωράφια των Τρικάλων έχουν τρελαθεί στην καινοτομία. Παράγουν, λέει, φαρμακευτική κάνναβη. Γαμώ τις καινοτομίες! Αλλά η παράδοση, παράδοση. Στα χωράφια δουλεύουν μετανάστες. Άσε που αν στραβώσει το πράγμα, μετατρέπεις τη φαρμακευτική σε κανονική κάνναβη και ασχολείσαι με άλλες επιχειρηματικές ιδέες στις οποίες τα ελληνικά αφεντικά έχουν μεγαλύτερη εμπειρία...

Πόσοι ακόμα;

Μπόλικοι αυτοί που χαίρονται με τον διορισμό 1500 νέων αστυνομικών από τον Πρωθυπουργό. «Θα νιώθουμε πιο ασφαλείς στις γειτονιές», λένε. Εμείς πάλι θα νιώθαμε πολύ ασφαλέστεροι με λιγότερες ψαχτικές, λιγότερους ελέγχους για χαρτιά, λιγότερες περιπολίες στα μέρη που αράζουμε, λιγότερα στραβά βλέμματα στους δρόμους που γυρνάμε. Αλλά απ' την άλλη εμείς είμαστε κάτι μαλάκες που ξημεροβραδιάζομαστε στις γειτονιές, οπότε πού να ξέρουμε;

**ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ**

Το Νοέμβριο που μας πέρασε αναρτήθηκαν πανό αλληλεγγύης γείτονες Αλβανούς μετά από Δυρράχιο. Σε πολλές περιπτώσεις...

Από την άλλη μεριά πείτε μας νηθήκαμε από το υποτιθέμενο για τους γείτονες. Γενικά άμα δε ζεις στα social media γίνεσαι...

3

ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΝΑΤΑΦΕΡΟΝ

σε πολλά γήπεδα τη χώρας της και συμπαράστασης στους σεισμό με πολλά θύματα στο βεις τα πανό ήταν δίγλωσσα.

καχύποπτους αλλά δεν συγκι ενδιαφέρον του κράτους μας εν πολυβλέπει τηλεόραση και αι κακοπροαίρετος σιγά σιγά!!

Ρουφ

«Στο σχολείο μας, στην πίσω αυλή, σε κάθε διάλειμμα καπνίζουν κάποια παιδιά. Η τάξη μας είναι πάνω από αυτήν την αυλή και όταν μπαίνουμε μέσα μερικές φορές μυρίζει καπνίλα. Οι καθηγητές βλέπουν αυτά τα παιδιά αλλά κάνουν ότι δεν τα βλέπουν. Είναι παράνομο το κάπνισμα στο σχολείο, δεν γίνεται τόσα παιδιά να αναπνέουν τον καπνό από κάποιους “ψευτόμαγκες” που καπνίζουν. Ζητώ να γίνει έλεγχος στο σχολείο μου και να δοθεί πρόστιμο στον διευθυντή». **Καθημερινή, 25/11/2019.**

Δεν ξέρουμε από που αντλεί τις πηγές της η Καθημερινή, αλλά εμείς πάντως που μιλάμε με μπόλικους μαθητές δεν έχουμε ακούσει κάνα παράπονο για κάπνα... Για ρουφιάνους πάλι έχουμε ακούσει πολλά.

Κάποιοι μια χαρά περνάνει!

Στα 1147 ευρώ ο μέσος μισθός για το 2019 σύμφωνα με τα retrospective άρθρα Καθημερινής. Που σημαίνει ότι παρά την κρίση, κάποιοι μια χαρά λεφτά βγάζουνε. Οι συντάκτες, οι εκδότες κι οι αναγνώστες της Καθημερινής, για παράδειγμα. Σίγουρα πάντως όχι εμείς που οδηγάμε παπιά, απαντάμε τηλέφωνα, φτιάχνουμε καφέδες και σαπίζουμε μπροστά από οθόνες. Πολύ μακρινό το 1147 απ' τους δικούς μας μισθούς, πολύ κοντινότερο στο πόσες χριστοπαναγίες ρίξαμε πέρυσι στ' αφεντικά μας. Φέτος μπορούμε και καλύτερα!

Κάποιοι τρίβουν τα χέρια τους!

Είναι, λέει, ανήσυχτοι οι Έλληνες αρμόδιοι της Εξωτερικής Πολιτικής για την κλιμάκωση της έντασης στην Μέση Ανατολή μετά την δολοφονία του Ιρανού στρατηγού. Φταίμε να μην το πολυπιστεύουμε; Το ελληνικό κράτος παρακολουθεί από μακριά την περιοχή να παίρνει φωτιά κι ελπίζει ο προαιώνιος εχθρός να μπλεχτεί σε μεγαλύτερους μπελάδες. Επομένως όταν η ένταση αυξάνεται, οι αρμόδιοι σιγά μην ανησυχούν... Μάλλον τρίβουν τα χέρια τους.

**HOOD
POLITICS**

**3on3 Basket + Graffiti Session
στην Καλλιθέα, Antifa South, 12.2019**

Αυτό που έκανε το antifa south δεν ήταν απλά ένα τουρνουά μπάσκετ ή μερικά γκραφίτι. Ήταν κάτι πολύ περισσότερο. Γιατί το μπασκετάκι της Ευαγγελίστριας γέμισε με δικά μας παιδιά. Γέμισε με κορίτσια από την Καλλιθέα και αγόρια από τον Πειραιά μαθητές από το Νέο Κόσμο και οπαδούς από το Φάληρο γκραφιτάδες από τη Νέα Σμύρνη και τσακάλια από το Μπραχάμι αντιφασίστριες και αντιφασίστες από όλες τις γειτονίες μας.

**Πολιτική Συζήτηση
στο Χαλάνδρι, 11.2019**

Συζητήσεις σαν κι αυτήν που διοργάνωσε το antifa xalandri με θέμα τους ρατσιστές στον Δήμο Πεντέλης και την αλλοπρόσκληση συμπεριφορά τους, δεν γίνονται επειδή είμαστε τίποτα διανοητές με αποψάρα. Γίνονται επειδή ξέρουμε καλά ότι πρέπει πάση θυσία να κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας. Και πρέπει να κατανοήσουμε τους εχθρούς μας. Για να μπορούμε, έπειτα, να τους πολεμήσουμε.

**Antifa διαδήλωση στόμα με στόμα!
στο Περιστέρι, 11.2019**

Το Σάββατο 23.11 η συνέλευση autonome antifa διοργάνωσε μαζί με τη βοήθεια δεκάδων συντρόφων και συντροφισσών μία διαδήλωση στόμα με στόμα στο Περιστέρι. Σε τόπο και χρόνο συμφωνημένο μεταξύ μας από τα πριν διαδηλώσαμε με τους δικούς μας όρους, αυτόνομα, συλλογικά, πιασμένοι σε αλυσίδες, όπως κάνουμε πάντα.

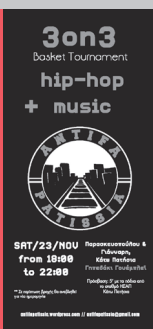
Αυτή η αντιφασιστική διαδήλωση ήταν ένας από τους πολλούς τρόπους μας να δηλώσουμε δημόσια ότι οι τοπικές κοινωνίες είναι ρατσιστικές μέχρι το μεδούλι.

Κάτω τα ξερά σας από τους μετανάστες ρε!

Συνέντευξη: «Αντιφασισμός στα πολυεθνικά Πατήσια» με το antifa patissia

Το Σάββατο 23 Νοεμβρίου του 2019 το antifa patissia διοργάνωσε ένα τουρνουά μπάσκετ με hip hop μουσικές στην περιοχή των κάτω Πατησίων, στο γηπεδάκι Γουέμπλεϋ. Στηρίξαμε τη δράση τους και συζητήσαμε με τον πυρήνα το σκεπτικό για το μπασκετάκι, την κατάσταση στη γειτονιά, τη δημόσια τάξη και τις δυνατότητες που ξεπροβάλλουν για αντιφασιστική δράση σε μια πολυεθνική γειτονιά, ειδικά στην περίοδο που οι φασίστες της Χρυσής Αυγής είναι εκτός βουλής.

autonome antifa: Πριν μας πείτε για το μπασκετάκι βάλτε μας λίγο στο κλίμα. Τι παίζει στα Πατήσια;

antifa patissia: Κοίτα να δεις, Τα Πατήσια κατά κύριο λόγο είναι μια εργατική γειτονιά με πολυεθνικό χαρακτήρα. Κατοικούνται σε μεγάλο βαθμό από μετανάστες του πρώην Ανατολικού μπλοκ (Αλβανία, Βουλγαρία κτλ) και τα παιδιά τους; τη λεγόμενη 2η γενιά μεταναστών. Από την μεριά των φασιστών δεν υπάρχει κάτι οργανωμένο και θα έλεγε κανείς ότι η γειτονιά είναι φιλική προς την «antifa» κουλτούρα.

autonome antifa: Τι, δηλαδή θέλετε να μου πείτε ότι δεν έχει φασίστες;

antifa patissia: Φυσικά και έχει ρε, όπως όλες. Αλλά η ατμόσφαιρα της γειτονιάς σου βγάζει κάτι πολύ «δικό μας». Είπαμε ότι στα Πατήσια κατοικούν πολλοί μετανάστες των οποίων οι ιστορίες συσχετίζονται άμεσα με τις κρατικές πολιτικές για τη μετανάστευση. Εμείς λέμε ότι αυτές οι πολιτικές είναι ένα σύνολο διαδικασιών υποτίμησης ανεξαρτήτου κυβέρνησης, με ή χωρίς φασίστες στη βουλή. Διαδικασίες που μετράνε ήδη τριάντα χρόνια.

autonome antifa: Και τι σχέση έχουν ρε σεις αυτές οι διαδικασίες με τους κατοίκους των Πατησίων;

antifa patissia: Μα αυτές οι διαδικασίες ξεκινούν από τις απελάσεις στα σύνορα και τους ελέγχους των μπάτσων, συνεχίζουν με τα μισά ή καθόλου έσοδα των αφεντικών και καταλήγουν στον ρατσισμό των δημόσιων νοσοκομεί-

ων και των καθηγητών στα σχολεία. Παράλληλα έχουμε συμπληρώσει δέκα χρόνια παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης με τους μισθούς να έχουν κοπεί στη μέση και τις πολιτικές δημόσιας τάξης να έχουν πρώτη θέση στην ατζέντα των αφεντικών. Ε, είναι μια κατάσταση που έχει «φτιάξει» και «φτιάχνει» συνεχώς ανθρώπους που δεν χωρούν κάτω από την ομπρέλα των λεγόμενων εθνικών συμφερόντων.

autonome antifa: Αυτό ξαναπές το! Τέτοιοι άνθρωποι εμφανίζονται όλο και περισσότερο σε όλες τις περιοχές.

antifa patissia: Μα ναι, υπάρχει ένα κάρο κόσμος που ενδιαφέρεται και θέλει να συζητήσει. Για παράδειγμα, το μοίρασμα του εντύπου μας στα σχολεία της περιοχής μας το αποκαλύπτει συνέχεια. Είναι μια πρακτική η οποία δίνει την αφορμή σε μαθητές και μαθήτριες των λυκείων της γειτονιάς να μας μιλήσουν. Και αυτό γίνεται είτε γιατί διάβασαν το έντυπο και κάτι τους έκανε εντύπωση είτε γιατί μας ήξεραν από τα συνθήματά μας στους τοίχους, τα αυτοκόλλητα και τις αφίσες. Πολλές φορές μάλιστα θέλουν να είναι ενεργοί σε αυτό και να γράφουν και αυτοί συνθήματα και να κολλάνε αυτοκόλλητα.

autonome antifa: Ωραία ακούγονται όλα αυτά. Αλλά το μπασκετάκι που διοργανώσατε τι σχέση έχει με όλα αυτά; Θέλετε να μας πείτε γι' αυτό για να κλείνουμε;

antifa patissia: Η ιδέα δεν είχε να κάνει με τον αθλητισμό και τα πόσα τρίποντα μπορούν μπουν αλλά με τη μάχη για τον δημόσιο χώρο. Είπαμε πριν ότι ένα κομμάτι της γειτονιάς είναι φιλικό προς την «antifa» κουλτούρα. Είπαμε επίσης ότι το θέμα «δημόσια τάξη» απασχολεί τα αφεντικά. Το μπασκετάκι στόχευε στο να βρεθούμε όλοι αυτοί και αυτές με τις γλώσσες και τις κουλτούρες μας, οι οποίες βαφτίζονται συνεχώς ως εγκληματικές. Να διαδηλώσουμε παίζοντας μπάσκετ ότι τα πάρκα, οι πλατείες και τα γηπεδάκια είναι οι χώροι που εμείς δίνουμε ζωή και όχι οι μπάτσοι, η μεσαία τάξη και οι φασίστες.

ΕΡΧΕΤΑΙ:
ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΝΟΜΑΥΡΟ,
ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ

Έχουμε μια παράξενη ματιά για κάμποσα πράγματα. Έτσι και για το παρελθόν. Δηλαδή: κοιτάζουμε την ιστορία του ελληνικού φασισμού, όχι από ακαδημαϊκό ενδιαφέρον, αλλά με την αγωνία που πηγάζει απ' την ανάγκη να αποφεύγουμε τις εκπλήξεις στο σήμερα, και να οργανωνόμαστε αντιφασιστικά μέσα στην μητρόπολη, φτιάχνοντας τις δικές μας αφηγήσεις για τον κόσμο. Όποιος κι όποια νιώθει ότι αυτή η παράξενη ματιά μπορεί να του φανεί χρήσιμη, σύντομα θα βρει το νέο Γαλανόμαυρο σε βιβλιοπωλεία, στέκια κι αυτοδιαχειριζόμενους χώρους.

12.2019

Η αφίσα μας σχετικά με την εμπλοκή του ελληνικού κράτους στην Λιβύη κολλήθηκε λίγο πριν τα Χριστούγεννα και μας εξασφάλισε για μια ακόμη φορά το παρατσούκλι «πράκτορες». Πράγμα που λέει πολύ λιγότερα για εμάς και πολύ περισσότερο αποδεικνύει ότι η κριτική στα «εθνικά ζητήματα» εξακολουθεί να είναι απαγορευμένη. Άρα και απολύτως αναγκαία από αντιφασιστική σκοπιά.

Δεν είναι «λάθη» - Είναι η πολιτική της δημόσιας τάξης.

Λος Άντζελες, Απρίλιος 1988:

Η αστυνομία του Λος Άντζελες εγκαινίασε μια ακόμα μεγάλη επιχείρηση ενάντια στη μαύρη εργατική τάξη με πρόσχημα τις συμμορίες ανηλίκων. Οι αστυνομικές δυνάμεις ξεχύθηκαν στο δρόμο, κατέλαβαν ολόκληρες γειτονιές, σταματούσαν για ψαχτική όποιον μαύρο είχε το θράσος να κυκλοφορεί έξω και βάφτισαν ολόκληρες εργατικές πολυκατοικίες «γιάφκες διακίνησης ναρκωτικών».

Άναμεσα σε πολλά άλλα περιστατικά, θύμα των αστυνομικών σχεδίων έπεσε κι ένας 81χρονος συνταξιούχος οικοδόμος που απλά έτυχε να περνάει από τον δρόμο την ώρα που η αστυνομία μπούκαρε σε μια τέτοια υποτιθέμενη «γιάφκα».

Ο αρχηγός της Αστυνομίας του Λος Άντζελες, Ντάριλ Γκέιτς, υπεραμύνθηκε της δολοφονίας λέγοντας πως «είμαστε πολύ θυμωμένοι που χάθηκε μια ανθρώπινη ζωή, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως έχουμε πόλεμο. Να ξέρουν αυτά τα δειλά, σιχαμένα υποκείμενα ότι ερχόμαστε και ότι θα τους βρούμε». Αμέσως μετά οι αστυνομικές επιχειρήσεις εντάθηκαν.¹

1 M. Davis, *City of Quartz*, Verso, 2006, σ. 268

Η Λιβύη με απλά λόγια (τέλος πάντων όσο γίνεται...)

1. Αυτό που συμβαίνει στη Λιβύη είναι τμήμα της διαδικασίας διάλυσης της Μέσης Ανατολής που ξεκίνησε με την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ το 2003. Περιλαμβάνει τη διάλυση του Ιράκ (2003 - σήμερα), καθώς και τη διάλυση της Συρίας, της Υεμένης και της Λιβύης (2011 - σήμερα).

2. Η διάλυση της Μέσης Ανατολής είναι μια σύγκρουση μεταξύ κρατών, δηλαδή πόλεμος. Συμβαίνει γιατί, από τη διάλυση του Ιράκ και μετά, όλα τα κράτη της περιοχής επιδιώκουν να επωφεληθούν από τη διάλυση των γειτονικών τους κρατών.

3. Το ελληνικό κράτος, όπως όλα τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής, συμμετέχει στη διάλυση της Μέσης Ανατολής.

4. Το ελληνικό κράτος συμμετέχει (και) στη διάλυση της Λιβύης από τότε που ξεκίνησε, δηλαδή από το 2011. **α.** Ελληνικά νοσοκομεία χρησιμοποιήθηκαν για τη νοσηλεία «Λίβυων ανταρτών».¹ **β.** Το ελληνικό πολεμικό ναυτικό σταματούσε στο Αιγαίο τουρκικά πλοία φορτωμένα με οπλισμό που προοριζόταν για τη Λιβύη² και κατόπιν διοχέτευε

1 Δώρα Αντωνίου, «Δίαυλος Παράνομης Μετανάστευσης Λίβυων στην Ελλάδα», *Καθημερινή*, 18/12/2011.

2 «Θρίλερ με πλοίο Γεμάτο Όπλα στα Ανοικτά της Ρόδου», *Καθημερινή*, 12/11/2013. Γιάννης Σουλιάτης, «Στο Μικροσκόπιο η Μεταφορά Όπλων από την Τουρκία», *Καθημερινή*, 15/12/2019.

Αθήνα, Φλεβάρης 2010:

Η ελληνική κρίση είχε εμφανιστεί για τα καλά. Ένα χρόνο νωρίτερα η πολυεθνική πλέον νεολαία είχε εξεγερθεί με αφορμή τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου. Οι μετανάστες εργάτες είχαν κι αυτή τη δική τους εξέγερση μέσα στο 2009. Η ηγεσία της ελληνικής αστυνομίας σκεφτόταν ιδέες που να ανταποκρίνονται στις αλλαγές της ελληνικής κοινωνίας. Νέα σώματα ασφαλείας, όπως η ομάδα Δι.ΑΣ., η ομάδα ΔΕΛΤΑ και ο αστυνομικός της γειτονιάς έκαναν την εμφάνισή τους.

Κατά τη διάρκεια επιχείρησης στο Βύρωνα για τη σύλληψη «επικίνδυνων ληστών», οι μπάτσοι έριξαν εννιά σφαίρες στον περαστικό Νικολά Τόντι, Αλβανό βοηθού υδραυλικού.

Ο τότε (και με κάποιο διαβολικό τρόπο και τώρα) υπουργός Δημόσιας Τάξης, Μ. Χρυσοχοϊδης υπεραμύνθηκε της δολοφονίας λέγοντας ότι «η μάχη πρέπει να είναι πραγματική και με την Αστυνομία να μπορεί να νικήσει. Θέλουμε πια δυνάμεις στο δρόμο, οι οποίες θα είναι μάχιμες».²

2 Λόγος του Μ. Χρυσοχοϊδη στην βουλή των Ελλήνων, 19/2/2010. Διαθέσιμο στο antifasciata.net > Βιβλιοθήκη > Τεκμηρίωση

τον οπλισμό σε «φίλιες δυνάμεις», όπως οι Κούρδοι του Ιράκ.³ γ. Τελικά, το ελληνικό κράτος παραχώρησε «οικόπεδα» για «έρευνες πετρελαίου» σε πετρελαϊκές εταιρείες, δίχως καμία συνεννόηση με τη Λιβύη.⁴ Οι τελευταίες «τουρκικές προκλήσεις» ακολούθησαν αυτή τη διόλου προκλητική κίνηση.

5. Για να μπορεί να γίνονται όλα αυτά τα ωραία, το ελληνικό κράτος υποστηρίζει τη μία από τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές στη Λιβύη, που είναι αυτή του «στρατηγού» Χαλίφα Χαφτάρ. Είναι αυτός ο Χαφτάρ που τώρα τελευταία μας παρουσιάστηκε ως «υπέρμαχος των ελληνικών δικαίων».

6. Η Τουρκία είναι ένα άλλο κράτος με τα δικά του συμφέροντα. Όπως ακριβώς και η Ελλάδα, η Τουρκία συμμετέχει στη διάλυση της Μέσης Ανατολής με τρόπο που φροντίζει να μην γίνεται αντιληπτός στο εσωτερικό της.

7. Τα συμφέροντα του ελληνικού κράτους είναι τα συμφέροντα των αφεντικών μας. Τα αφεντικά των ελληνικών κατασκευαστικών θέλουν να συμμετέχουν σε ανοικοδομήσεις. Οι Έλληνες εφοπλιστές θέλουν να κουβαλήσουν πετρέλαιο. Φυσικά υπάρχουν και οι Τούρκοι αντίστοιχοι που επιδιώκουν ακριβώς το ίδιο, αλλά για τον εαυτό τους.

8. Κι όμως, αν ποτέ ο πόλεμος μεταξύ όλων αυτών των

3 «Πυρομαχικά στους Κούρδους του Ιράκ στέλνει η Αθήνα», *Το Βήμα*, 24/9/2014.

4 «Επεσαν οι Υπογραφές για Έρευνες Υδρογονανθράκων στην Κρήτη», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 27/6/2019.

Αθήνα, Σήμερα:

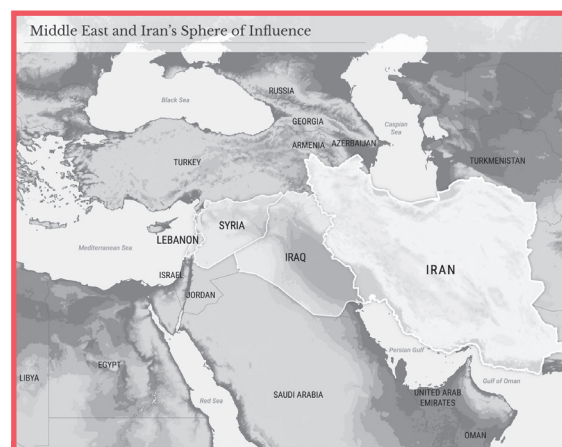
Τα επόμενα χρόνια εξοικειωθήκαμε για τα καλά με την όλο και πιο εμφανή παρουσία των μπάτσων στις γειτονιές μας. Η ψαχτική έγινε καθημερινό φαινόμενο για όλους και όλες. Η λεγόμενη «μικρή παραβατικότητα» τέθηκε στο επίκεντρο. Η αστυνομία σα θεσμός γιγαντώθηκε, απλώθηκε σε δεκάδες πτυχές του κοινωνικού και διεκδίκησε μεγαλύτερη πολιτική εξουσία.

Δεν είναι πρωτοφανές φαινόμενο. Από τα αμερικανικά '80s μέχρι και την Αθήνα των ημερών μας έχουν υπάρξει άφθονα παραδείγματα όπου οι μπάτσοι στο όνομα του «πολέμου ενάντια στην εγκληματικότητα» έχουν δολοφονήσει περαστικούς.

Δεν πρόκειται για «λάθη». Τα κεφάλια της αστυνομίας γνωρίζουν πολύ καλά πως οι πολιτικές της μηδενικής ανοχής και της αστυνομικής κατοχής του δημόσιου χώρου δεν εφαρμόζονται έτσι απλά. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι για να εφαρμοστούν πρέπει να περάσουν από πάνω μας. Κι αν αυτό σημαίνει ότι κάποιες από μας μπορεί και να φάνε εννιά σφαίρες στην πλάτη «κατά λάθος», ας έχει.

καλών ανθρώπων φτάσει και στα μούτρα μας, θα πρέπει όλοι εμείς να νομίζουμε ότι ο πόλεμος γίνεται για χάρη μας. Ότι οι πύραυλοι που θα μάς κομματιάσουν θα έρχονται «από τους άλλους» και μάλιστα «απρόκλητα».

Αυτά λοιπόν γίνονται στη Λιβύη. Ένας πόλεμος δι αντιπροσώπων που κρατάει οκτώ χρόνια ήρθε στην επιφάνεια. Ο στόχος είναι να πεθάνουμε ψύχως, ή ακόμη καλύτερα, να πεθάνουμε παραδομένοι σε πατριωτικό παροξισμό. Και ομολογουμένως, κάτι τέτοιοι στόχοι τα πάνε πολύ καλά..

Βάλουμε και χάρτη για να βλέπετε τα διαλυμένα κράτη και να κατατοπίσετε. Η Υεμένη είναι νότια του Ομάν και της Σαουδικής Αραβίας.

Αυτή η πόλη είναι γεμάτη απ' τα σημάδια μας. Ανορθόγραφα σιχάκια σε άλλες γλώσσες, ασημένια γράμματα με φατ βαλβίδα, πεταμένες γόπες και τσαλακωμένες μπίρες, πεζοδρόμια σπασμένα στην άκρη και ροκανίδια απ' τη σανίδα τριγύρω. Δεν τα καταλαβαίνουν όλοι τα σημάδια μας. Αλλά εμείς τα βλέπουμε μπροστά μας όπου κι αν γυρίσουμε το βλέμμα. Να μας θυμίζουν κάτι άλλο που δεν έχουν καταλάβει όλοι αυτοί: αυτή η πόλη είναι δικιά μας.